

solidarnost je naša snaga

Solidarnost sa ratnim izbeglicama

IZVEŠTAJ O POSETI IZBEGLICAMA U BEOGRADU

18. decembar 2016.

U nedelju 18.12.2016. u Beograd je ponovo došla grupa aktivista organizacije „Solidarnost Bosna“ iz Bihaća, koji su tom prilikom doneli pomoć koju su prikupili. Kao i prilikom prethodne posete zamolili su nas da im pomognemo prilikom raspodele pomoći. Našli smo se kod skladišta iza autobuske stanice. U to vreme je počela podela toplih obroka izbeglicama, koje svakog dana donose i dele aktivisti organizacije „Hot Food Idomeni“. Od njih smo saznali da se bar sudeći po broju obroka koji se podele, broj izbeglica smanjio i da ih je sada oko 500 u napuštenim skladištima.

Tog dana temperatura je bila ispod nule. Videli smo da je veliki broj izbeglica i dalje neadekvatno obučen za takve vremenske uslove. Nedostaje topla odeća, cipele, veliki broj izbeglica u nedostatku jakni nosi čebad.

Nismo počeli sa podelom pomoći dok se ne završi podela toplog obroka, jer iz ranijeg iskustva znamo da bi to moglo izazvati kaos i da bi mogli ugroziti bezbednost izbeglica. U međuvremenu smo obišli skladišta. Stanje je nepromenjeno. Uslovi su ispod svakog nivoa. Zbog hladnoće, više je zapaljenih vatri, oko kojih se izbeglice greju. Iz tog razloga je količina dima u skladištima tolika, da se jedva vidi, otežano se diše i peku oči. Izbeglice su nam se žalile na katastrofalne uslove i da im niko ne pomaže. Na naše pitanje, da li u krajnjem slučaju razmatraju opciju da odu u neki od centara za izbeglice, odlučno su odbili takvu mogućnost, jer znaju da iz centara mogu biti ilegalno deportovani u Makedoniju ili Bugarsku. Strah od ilegalne deportacije je veći od gladi i hladnoće.

Jedan mladić iz Avganistana nam je ispričao da ga je policija izvela iz izbegličkog centra u Preševu i odvezla do granične linije sa Makedonijom i da su mu naredili da pređe na makedonsku stranu. Ubrzo ga je uhvatila makedonska granična patrola, koja mu je naredila da se vrati u Srbiju. Čitav dan je proveo u šumi, u pograničnom pojasu, čekajući noć, da se ponovo vrati u Srbiju, što je i uspeo. Uplašen onim što mu se dogodilo, peške je prešao najveći deo puta do Beograda, oko 400km, trebalo mu je 8 dana da stigne.

Kada smo krenuli sa podelom pomoći, prvo smo delili pakete sa hranom. Podeljeno je oko 200 paketa, a pri kraju podele više nismo

solidarnost je naša snaga

mogli da kontroliramo situaciju, jer je zbog užasnih uslova u kojima se nalaze, veliki deo izbeglica nervozan i razdražljiv, vrlo se brzo izgubi red i distribucija pomoći postane opasna i nemoguća. Odlučili smo da se privremeno sklonimo, jer su tenzije bile velike, a primetili smo i policiju koja je sve posmatrala i nismo želeli da im damo razlog da upotrebe silu protiv izbeglica. Nakon pola sata smo se vratili, prethodno smo uspeli da u razgovoru sa izbeglicama smirimo situaciju i dogovorimo se da se ponovo uspostavi red. Nastavili smo sa podelom pomoći, delili smo odeću. U početku se sve dobro odvijalo, ali nakon nekoliko minuta je ponovo nastao haos i morali smo se ponovo povući. Srećom uspeli smo najveći deo stvari da podelimo. Ostatak smo dali izbeglicama koje smo sreli u okolnim ulicama.

Za sve nas je ovo bilo veoma traumatično iskustvo, jer smo iz najbolje namere da pomognemo izbeglicama, izložili ih opasnosti, kako od međusobnih sukoba, tako i od opasnosti da policija interveniše. Izbeglice su nam se izvinjavale što ne mogu da održe red i što nastaje haos, a mi smo ih tešili, da nemaju razloga da se izvinjavaju, da to nije njihova krivica i da ih razumemo.

Ovi događaji su samo još jedna potvrda užasnih životnih uslova, u kojima izbeglice borave, i potrebna im je hitna pomoć.

Zabeležo: Mirko

